

Megjelen: hetenkint egyszer, Csütörtökön.

A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál“ 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kéretik az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasáros petitsor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.

Kiadóhivatal

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

A helyzet komolysága.

A cséplés megtörtént, a munka be van fejezve. A kötött remények csalfa Délibáb-ként elrepültek. — A szegény szántóvető ember kétségbe van esve jövője fölött.

A természetből annyit nem kaptunk, amennyi az élelemre és az adóra elégséges volna. Ha adót fizetünk akkor nem marad annyi magunk amit a jövő reményében elvetnénk; ha pedig adót nem fizetünk, úgy az állam kerekét akaratlannul is mozgásában meggátoljuk. Ha pedig a gépezet meg áll, akkor pusztulatlannak indulhat minden.

Az éhség, nem sokára egész nagyságában látható leendő. A helyzet a legkomolyabb megfontolást igényli a teendőkre nézve.

Tudjuk, hogy a csenei járás derék szolgabírája már a multkori közgyűlés alkalmával jelentette: „hogy kerületében, a nyomor már is látható, miután termés nem volt sőt a kukoriczába kötött remény is csalt.“ S felkérte a megye bizottságát hogy intézkedjék hogy a kitörendő éhségnek jó eleve elejét vehesse.

A megye bizottsága meghatározottan hallgatta a szomorú helyzet leírását; de a szánalom és részvéten kívül ügylátszik egyebet tenni nincs hatalmában; pedig ha segélyről nem intézkedünk, a kerület siralmas javszékléseit pár hét múlva már meghallhatjuk.

Itt nincs veszteni való idő. De miként segítsünk a nyomasztó helyzeten.

A fővárosi sajtó is látja a helyzet komolyságát s a „Magyar Politika“ a helyzetet következőleg eseteli:

„Az 1873-iki esztendő, mely annyi vérmes reményeket kelte köszöntött be, szomorú véghez közeledik. Pauperismus, közínség, éhség, deficit, azon szomorú kilátások, a melyek szemünk elé tárulnak. Vidékről jövő tudósítások olyannak festik az ország helyzetét, a milyen csak tíz év előtt az 1863-ki inség korában volt. Az aratás szomoruan ütött ki, a burgonya- és kukoriczatermés, a mely a gabona-szegénységet egyedül ellensúlyozhatta volna, a két hónapig tartó állandó hőség folytán igen silány, sőt sok helyen egészen tönkre ment, a bortermés szintén a középen áll. És hogy az elemi csapás megkésztetessék ezen bajokhoz hozzájárul a pénz és tőkehiány ugy a fővárosban, mint és talán még inkább a vidéken. A gabonakereskedők, kik már tavasszal sűrűn keresték a főtermelő gazdát, az idén kimaradtak és épen ez okozta, hogy a gazda akármily rosz vevőnek eladta a termést azon félelem nyomása alatt, hát ha a pénzkrisis még nagyobb elharapódzása folytán még ennyit sem kaphatna gabonájáért. Eddig, ha a termés az országban rosz volt, a gazdának megmaradt az a vigasza, hogy gabonáját magasabb áron adhatta el, miután a kereset szaporodván, az ár is fölszökött: az idén a pénzkrisis nyomása alatt a kínálat nem tudott a kereslethez alkalmazkodni és a legelső rosz vevőnek eladta, csak hogy pénzt lásson.

Az uszora országzserte virágzik. A takarékpénztárak és hitelintézetek nagy része beszüntette az ingatlanokra adandó kölcsönzést és így a gazda szorultságában oda folyamodik, a hol pénzt kap. Mint hyanak a csatateren előállának és kibúvnak rejtekeikből az uszorosok, kik legtöbbnyire a közszegénység idején válnak gazdagokká. És nem csak a földbirtok áll ily viszonyok közt: a kereskedés és ipar is hasonló közt sanyálódik. Egy kereskedő, ki a főváros legelőkelőbb utcájában háromezer forint lakbért fizet, az utóbbi napokban panaszkodott, hogy bruttóbevétele azon nap nem tesz többet 5 frtnál. Azok, kik készletben levő tőkékkel rendelkeznek, még könnyebben

átélhetik és kibőjtölhetik e telet, de mit csináljanak azon ezerekre menő kisiparosok, kik napi keresményeikből máról holnapra élnek? Vajjon ki fog nekik segítségükre jönni, ha azon rendes napi bevétel, a melyre számítanak, kimarad vagy a megrendelők fizetni nem tudnak? És e csapásokhoz hozzájárul a járvány is, mely ez ideig is 70,000-nél több halottat ragadott el, egész családokat atyátlannak, földönfutókká, koldusokká tett, és a földet sok munkás készlettel megfosztá.

Még ideje korán kell a „caveant consules“-re gondolni. A magán s társadalmi segély nem lesz itt elég, csak a törvényhozás, a kormány és a hatóságok egyesített tevékenysége fog a pusztulásnak korlátokat szabhatni.

Már is több törvényhatóság, élükön Pest városa elhatározta, hogy a fenyegető inség megakadályozására, enyhítésére rendszabályokat hozand. A kormány is gondolkozik: ámde ne soká gondolkozzék. Legsürgősebb e teendő lenne, hogy a gabna vagy kukoricza-, burgonya-termés oly vidékeken, hol a termés jobb és az ár olcsóbb volt, összevásároltatván, közraktárakba elhelyeztetnék és tartalékul maradna télre, az inség idejére. Az állam a kezelési költségeket megtéríthetné magának és szívesen megfizetné ezt mindenki, csak hogy kikerülje a terményárusok uszoráját, a kik ilyenkor a közmelegdöbbenés hatása alatt az árakat a természetes magasságon messze felül szokták és tudják csigázni. De ehhez kombinált eljárási terv és egységes közrehatás és mielőbbi megkezdés kell, mert e tervet azok, kiknek érdekeibe ütközik, igen könnyen megghusíthatják.

A fentebbi sorokból tisztán meglehet érteni, hogy a helyzet sokkal komolyabb, mint azt egy némelyek gondolják; azért a jótanács minden időben használ; erre pedig a birtokos osztály és az ügynevezett intelligencia van hivatva.

Megegyünk az ország első megyei közzé tartozik, és még is ritka megye az, hol az erőkhöz arányítva oly kevés történnik mint minálunk!

Nem mondjuk hogy a fentebb jelzett osztályunk visszariadna a cselekvés téről, vagy hogy vizályban élne egymással; hanem mitagadás benne tényleg keveset akar tudni egymásról.

Birtokosaink alig egy megyei nagygyűlésen találkoznak egymással, akkor is csak úgy futva látjuk egymást; s hogy a közügyek iránti érdeklődésünk hozzanak össze bennünket, erre kevés példa van multunkban.

S kérdjük! valljon nincsenek-e oly fontos kérdések melyek egy egész megye birtokos osztályát érdekelhetnének?

Van elég? csak hogy mi nem igen szeretünk hallani felőle.

Például mennyi van egyes érdekeket érdeklő, s melyeknek megoldását azért nem lehet keresztül vinni, mert az érdeklődés oly kicsiny, hogy érdemleges határozatott — vagy megoldást — a meg nem jelenők miatt hozni lehetetlen.

Igy vagyunk itt uraim „kicsiben“, kérdem hogy lehetünk „nagyban“.

Mi közülünk mindenki első sorban saját dolga után lát; ami igen természetes, s hogy a közügyre mivarad, azt hiszem azt igen könnyen kilehet számítani? Aztán a nagy gyűlésen is alig várjuk, hogy Isten hozzádot mondassunk egymásnak nem hogy fontosabb közügyi kérdésekben találkoznánk.

S jelenleg mit teszünk?

Jövünk, megyünk a nélkül hogy a bekövetkező inség ügyében legalább a teendőkre nézve előlegesen eszméket cseréljünk.

Ezt tagadni felesleges volna. — A mennyire folytonosan fejlődik bennünk a politika téren szereplési vágy, napon-

kint idegeesebbek és érzékenyebbek leszünk, gyülestermeinkben a párt kérdések miatt, agyonhallgatjuk társadalmi kérdéseinket, s elalusszuk a közélet mindennapi teendőit.

Ugyan mit is érdekelne bennünket az, hogy ezreknek nem lesz kenyérök; csak a mi öt tál életünk meg legyen!! Tudunk mi szépen is beszélni ha kell, hazafiak is vagyunk addig míg az költségbe nem kerül.

Viszonyunk a néppel hideg, mindig bizalmatlanabb!

Valljon eszébe jutott-e a nagy hazafiak közül valakinek, hogy az értelmiséget összehíva, szelöltesse a kérdést, hogy az éhezőkkel mit leszünk teendők?

E tárgyról még nem hallottunk beszélni senkit sem; pedig az élető kérdés fejként fölött függ, sokkal nagyobb örvények felé készítve az utat mint azt egyelőre hinnök; csak akkor tekintünk a szörn képébe, midőn az agyaráit viszorgatja reánk.

Fontos ügy! az inség ügye, tessék reá komomolyan gondolni!

Az eshetőségeket jó előre megbeszélni kötelességünk. E kötelesség pedig azon osztály-é, hol az ész van!

Torontálmegye üdvözlő irata Deák Ferenczhez.

Deák Ferencz nagy hazánkfianak Budapestén.

A magyar országgyűlésen f. é. júniushó 28-án általános nagy horderejűnek elősmert azon beszéde nagy hazánkfianak, mely nemzeti haladásunknak irányát jelöli ki, mely az állam és szabad egyház közti viszonyokat az ész és miveltés általános kívánalmái szerinti korszerű rendeztetését akkép mutatja meg, hogy azoknak hazánkban is társadalmilag elégtéve legyen, melyben fektetett alapos nézetekben egész nemzetünk megnyugvását találja, s újból nagy hazánkfianak nagy lelki émelkedettségének fényes bizonyítékát adta: inditá kész örömet torontálmegyei közönségének folyó évi augusztus 11-én tartott rendkívüli közgyűlését arra, hogy a többi municipiumok példájára ösztönserű bizodalmanak ünneplés kifejezésére az alkalmat felhasználja.

Torontálmegye közönsége ezen, nagy hazafiához intézett nyilatkozatában soha nem csüggedő, határtalan bizodalmanak ígérte elfogadni kérve legigazabb óhaját tolmácsolván lelkesen kívánja, hogy e szegény magyar hazatámaszként népének boldogságára a mindenható Isten Deák Ferencz nagy hazánkfát még sok évekig éltesse.

Kelt Torontálmegyének 1873. évi augusztushó 11-én, s folytatva több utána következett napjain Nagy-Beeskerek mezővárosában, tartott rendkívüli, bizottsági közgyűléséből.

Torontálmegye közönsége.

A megyétől.

I.

Nagyméltóságú m. kir. belügy-ministeriumnak Budapest.

Nagyméltóságodnak f. é. július 26-án 30204. számú, a felosztott határvideki részeknek az illető törvényhatóságokba való bekebelezésének tárgyában adott magas rendelete végrehajtás tekintetéből e megye közönségének f. évi augusztus 11-én tartott rendkívüli közgyűlése által tárgyalatván, a következők határozattak:

A visszakapcsolt rész területén létező hivatalok — irományok az épületek bútorok és egyéb holminknak utóbbiaknak mint a megye tulajdonához tartozóknak leendő birtokba vételére a megye bizottsága által Hadfy Döme tiszti főügyésze bizottat fel, melléje tollnokul Baranyai Ödön tisztelebéli aljegyző nevezett ki. A felosztott rész most e megyéhez tartozó 5 szolgabírói kerülettel megnagyobbodván

megyénk területe, ez által a megye központi tisztikarának teendője is megszorodván, annak s a segédsemmézetnek:

- I. Egy aljegyzői évi . . . . . 1000 ft.
- II. Egy árvaszéki előadó évi . . . . . 1200 ft.
- III. Egy alszámvevői évi . . . . . 800 ft.
- IV. Egy árvaszéki könyvvivői évi 1000 ft.

V. 3 iróki egyenként 500 ft. 1500 ftnyi állomással leendő szaporítása azzal határozott, hogy a most állandósítandó aljegyző s alszámvevő javadalmazásai arányához mérten rangfokozatban a 3-ik; a jelenlegi harmadik aljegyző és harmadik alszámvevő a 4-ik helyet foglalják el, továbbá, hogy az aljegyzői állomásra különösen szemelött tartom a magas rendeletnek a házközségi ügyeknek elintézésére súlyt fektető pontját, különben hasonló minősítvényű pályázók közül ez alkalommal egy határvideki, ki a megnyitott új munkakörben a helyi s egyéb viszonyokat közelebbről ismeri, előnyvel bírand.

Fentartja magának azonban a megye bizottsága e határozatában, hogy jelenlegi szaporítás csak ideiglenes jeleggel bírván, ha az eddig még nem ismert munkakör által nagyobb keretű munkaerőszaporítás lenne szükséges ehhez képest tiszti karát szaporíthassa, mi annak idején leendő foganatosítása alkalmával Nagyméltóságodhoz intézendő feliratban különösen kiemelendő lézen.

Végül határozatott minthogy az 5 új kerület szolgabírája a magyar nyelben nem jártas s ezt a bizottságnak ki is jelentette.

Azon alázatos kéressel járulni Nagyméltóságodhoz, hogy a határvideknek az anyaországba való bekebelezését szabályzó 1873. évi XXVII., XVIII., XXIX. és XXX. törv.-cikkeket az új szolgabírák s az ujonnan állandósítandó hivatalokkal leendő mihez tartás végetti közöltetése céljából német nyelvre fordítva 10 példányban kegyesen megküldeni méltóztassék.

Mely határozatunkat Nagyméltóságodnak magas rendelete folytán a szaporított tisztikar mielőbbeni állandósítása s egyebekbeni jóváhagyása végett % alá mellékelten tiszteletteljesen felterjeszteni szerencsételtünk.

Nagy-Beeskerek, 1873. augusztus 28.

II.

Nagym. magy. kir. pénzügyi miniszteriumnak Budapest.

Folyó évi július 12-én 34796/3296. sz. alatt kelt a közadók s az azokkal egyenlő módon behajtandó egyéb tartozások miképeni eszközlése tárgyában magas rendelete nagy méltóságodnak torontálmegye bizottsága által f. évi augusztus 11-én tartott rendkívüli közgyűlésében tárgyalatván — az állandó választmányának azon véleményét melylyel fendi-csért rendeletet — kivéve annak 5-ik pontját mely a pénzügyi bizottságban egy közigazgatási tisztviselő kiküldetését a megye bizottságára bizza, fentartatni s tudomásul venni véleményezi — 221. számú határozatával elfogadván valamennyi szolgabíráknak a következők határozattak meghagyandóknak.

1-ször. A szbirák kötelesek az adóhivaltól nekik megküldött kimutatásokat az adó hátralékokról a községek előjáróihoz legfeljebb 8 nap alatt küldeni.

2-ször. A községi előjárók kötelesek másik 8 nap alatt a hátralékosokat a végrehajtás következményeire való figyelmeztetés mellett 8 napok alatti adófizetésre felszólítani egyszerűsmind ugyanazon időhatárig a tartozásban levőket egyenként kiírni — s ezen jegyzéket készen tartva az oda rendelt adóvégrehajtónak át adni.

3-ször. Kötelezetnek a szolgabírák egyegyedenkénti jelentéstételre az alispánhoz, mennyivel apasztották a hátralékokat kényszer nélkül? az alispán pedig a szolgabírói jelentés fonalan évnegyedről évnegyedre legrövidebb időközben tegye a szükséghez képesti intézkedéseket és ezeket mindenkor tudassa az illető pénzügyi igazgatósággal.

4-szer. Az alispán az adóvégrehajtók névjegyzékében foglalt egyénekre ha észrevétel van, a pénzügyi igazgatósággal közölje.

Mely fentvezett határozatunk értelmében — annak alapján eszközölködő intézkedésekről szóló jelentésünket ezennel tiszteletteljesen feljuttatjuk szerencséseltünk.

Nagy-Becskerek, szeptember 9-én 1873.
Botka Géza,
aljegyző.

Az aristokrácia hivatása.

Tarray Endre országos képviselőtől.
(Vége.)

Az értelem fejlődése az erkölcsi nemességnek nem kútforrása, hanem csak eszköze. Az értelem fejlesztése hasonló küzdelembe kerül az egyéneknek, mint az ellátás megszerzése, sőt aránylag több kerülhet, mert anyagi javakat néha a szerencse is játszhat az egyén kezére munka és küzdelem nélkül; szellemi javakat csakis saját fáradságunk, saját küzdelemünk által szerezhethetünk. Innen van az, hogy sok, aránytalanul sok egyén szellemi kincsét csak más kincsért adja cserébe; egyedül azért, hogy a tudatlanság homályát osslassa, kevés tudós terjeszti tudományát, hanem birtokára rá sűti azon fáradságunk árát, mikbe neki került. A tudományunk nincsenek jótékony intézetei, az értelmiségnek nincs egy külön tere, melyen az emberi nemiséget feladatként karolná fel; de ellenkezőleg van bölcsészeti iskola, mely az önzést ismerteti el, és állította fel az emberi egyén minden tettének egyedüli rugójaként; van bölcsészeti rendszer, mely az élvezetet és kéjelgetést állította az emberi egyén egyedüli rendeltetésévé. A legfejlettebb emberi értelem, ha pusztán mint okosság működik, más embertársára iránt gyakran csak ravaszság, bölcseséggé csak akkor emelkedik, ha szeretettel párosul.

Ha tehát az értelem fejlődés, a tudomány, csak akkor tűz ki magának egy nemesség, erkölcsi, azaz emberiségi viszonyok nemességére vonatkozó célt, ha szeretettel párosul; ezen szeretettel értelem pedig, mint áldozatkészség, csak akkor mutatkozik sikeresnek, ha egyúttal a tényeknek segélynek nyújtására szükséges anyagi eszközökkel rendelkezhetik: világosan látható, hogy még a szeretettel párosult értelmiség is csak az ellátottság állapotában képes tetteleg igazolni azt, mit felőle feltenni hajlandók lehetünk, azon áldozatkészséget, melyet az erkölcsi nemességnek fenségesebb hivatása igényel.

Tehát sem a szeretet, sem a tudomány nem felelhet meg önmagában az erkölcsi hivatás feladatának, ha t. i. anyagi segédesszerek birtokában nincs. A vagyon magában véve birtokosát szükségképpen még nem emeli az értelemnek vagy értelemnek magasabb fokára; de szükséges feltétele mindkét irányban való fejlődésének; biztos eszközévé válhat az értelem és értelem fejlődésének, akkor, ha birtoka megállandósítja az értelem és értelem fejlődésének törekvést. Csakis ezen három feltétel, u. m. a birtoknak megléte, annak több ivadéka való biztossága, és a családivadéknak szakadatlan, folytonos fejlődési törekvése eredményezte legnagyobb részben azon magasabb törekvésű sarjadékot, mely az aristokráciának elemeit képezte, kitüntetvén magát olyan tettek által, melyeknek haszna és eredménye nem saját személyükre, hanem vagy az államra, vagy a társadalomra háromlott; tehát mindig egy magasabb létre, mint egyéniségükre volt, melyet amazoknak részben, vagy egészben feláldoztak. Ezen áldozatban fekszik nemességüknek alapja.

Tehát az anyagi javaknak birtoka feltétele volt fejlődésüknek és áldozatkészségüknek, és ez által tanúsított miveltésüknek is, de nem közvetlenül. Erkölcsi jelentősége a földi javaknak csak akkor van, ha értelem és erkölcsi ne-

mesítésnek alapul szolgálnak, tehát arra fordítottak.

A társadalomnak mai állapotában nagyban szintén oly viszonyok léteznek, hogy csakis anyagi javak birtoka nyújt lehetőséget az értelem és erkölcsi fejlődésnek elsajátítására. Létezik ugyan állami és társadalmi intézmények, melyeknek segítségével egyesek, saját vagyonuk birtoka nélkül is kifejlődhetnek; de nem létezik olyan intézmények, melyek a már kifejtett egyéneknek a fejlődésnek korszaka után ellátásban részesítenék, mely bevégzett fejlődésük igényének megfelelő önállóságot biztosítva számukra, melyben magasabb erkölcsi törekvésüknek tárgyát szabadon választanának, melynek további tevékenységüket, és áldozatkészségüket folytonosan szentelhetnék.

Ily szerencsés helyzetben nagyban csak az aristokrácia van.

Ivadékokra biztosított földi javak birtoka által való ellátottság, gondos nevelés és oktatás, a szülőknél nem példája megadhatja részére a legmagasabb fejlődés, és áldozatkészségnek képességét.

Ebben van előnye a társadalom többi osztályai felett, ebben van azon erkölcsi varázserő, mely miatt a többi osztály különös figyelemmel, és tekintettel viseltetik iránta; ebben van egy magasabb, nemesség társadalmi hivatásának alapfeltétele, és ebben van az aristokráciának hivatása közvetlenül a társadalomra, közvetve az államra vonatkozva.

Látszik tehát, hogy ma, midőn egy rendi aristokráciának védelmi kötelezettsége az állam irányában megszűnt különleges hivatása lenni: a születési aristokrácia ezen okból nem képes az aristokrácia többi válfajai irányában fölényét továbbra biztosítani magának; látszik, miért hatástalanabb aránylag a rangbeli aristokrácia tekintélye, mint a pénz, és birtok aristokráciáé; látszik továbbá, miért ápolatnak a merőben vagyoni — vagy pénz — aristokrácia iránt, a melynek ivadéka a közjó irányában tanúsított feláldozó tettek me nem hivatkozhatik, inkább követelő, mint elismerő érzet; és tisztán látszik végre, hogy azon anyagi ellátottság állapota, melylyel az aristokrácia legnagyobb részben rendelés bír, egy magában véve nem lényege az aristokráciának, hanem csak egyszerű gazdagság volna, mely meglehet, és megvan alantabb fokú miveltésig állapotban létező egyéneknek is, melyeknél ezen gazdagság épen alapja azon köznehezeltetésnek, melyet létező gazdagságunknak elpazarlása, nem használása, vagy használatlan, és gonosz célokra való fordítása, ellenük kelt — hanem az ellátottság állapota, vagyis az ivadékok tartására biztosított nagy vagyon, csak azon szükséges feltétel, melynek birtokosa megszabadulva az ellátási állapot megszerzésére kivántató munkának terhétől, tevékenységét egy magasabb erkölcsi célra szentelheti, és ezen magasabb erkölcsi cél után való törekvésben létezik az aristokráciának nemessége, tehát hivatása is. Ezért viseltünk tisztelettel a születési aristokrácia iránt, melynek ősei a hazának szolgálatában már tanúsították magasabb erkölcsi hivatásukat, ezért elismeréssel a rang, érdem és szellemi aristokrácia iránt, mely a közjóra célozott tettekkel szemünk láttára vívta ki állását; ezért még csak várakozó reményekkel a merőben vagyoni, és pénz aristokrácia iránt, melyben most képződhetik azon erkölcsi erőnek gyűpontja, mely már a közvetlen jövőben hivatásra fog vállalkozni; ezért végre egy nemével a beszámításnak oly gazdagok iránt, kik birva már az ellátottság állapotával, magasabb célra való törekvéssel nem adják jelét annak, hogy magasabb hivatásra is bírnak képességgel annál, mit néha vakszerecs,

néhá ravaszság, néha gonosz cselekvények is eredményezhetnek — a gazdagodásnál.

„Noblesse oblige” — a nemesség kötelez, azaz épen a kötelezettségben, hogy magasabb erkölcsi feladatokat teljesítsen — ismerteti fel a valódi nemesség saját hivatását — és ahol ez tetten, mindenütt tiszteltem állott, és fog is állni, amíg ezt teneti. De azontúl nem.

Hazánk nyolcz százados létezésének a kulturára néve érvényesíthető fő, és csaknem egyedüli életképes eredménye aristokráciájában létezik. Ivadékokra biztosított anyagi ellátottság, ebben a szellemi képződésnek bőséges eszközei; az ősöktől öröklött, nemes kebbel táplált, hagyományos hazafiság és áldozatkészség képezik alapját lételemnek; a nemzet zömének kegyeleke egyengeti útját azon ösvénynek, melyen haladva óhajlja látni őt, az alkotmány tag tért enged hazafisági joga szereplésének; ha van valahol még aristokrácia, mely fontos hivatással bír: csak a magyar az. Felértve hivatását hazánk társadalmi, állami és erkölcsi ujazzulásának eszközlőjévé lehet és mert lehet, azaz kell lennie.

Azirant kétség nincs, hogy a haza népének minden osztályából kiemelkedő fejlődőtebb egyéniségek csatlakozni fognak hozzá minden törekvésében, melynek célja az anyagi, szellemi és erkölcsi fejlesztés leend; hogy azonban ezen fejlesztési munkának vezetése az ő zászlója mellett maradjon — attól függ, hogy azt a valódi kulturának fentebb kifejtett fogalmához képest ne csupán terjessze, de emelje is, vagy onosságot ott, ahol az a szellemi fejlődés alapjaként szükséges — szellemi fejlődést pedig csak annyiban, és azon irányban, amennyiben, és amely irányban az erkölcsi nemesség célja éretik el általa. Másnemű vagyonsodás és értelmesség a cultura fogalmával összhangzásban nincs.

A magyar aristokrácia van hivatva egy államot alkotni, mely erkölcsi sulya által védje meg magát a nyugoti álmiveltés feloldó befolyásának áramlata ellen; ha ezt eszközölködi, úgy a kulturának másod ízben azon szolgálatot, melylyel első ízben védte azt az ozman áramlat pusztító hatásától. Akkor az állvánosság hevéből elkaptott nemzetiségi rajongás fergetege fenyegette Európa kulturális fejlődését, és államunk lététel keletéről — ma az álcivilizáció mómorától tántorgó hiteltelenség romboló kritikája, és felízgatott követelése fenyegeti a cultura fejlődésének bevégtődését nyugotról.

Önzés és ravaszság a felízgatott népek hiedelmét minden oldalról kizsákmányolni, és felhasználni lesben áll; ezek ellen egy örök igazság, és az emberi nemesség iránti hitet, meggyőződést táplálni, és egy az igazság és erkölcsi nemesség alapján nyugoti állam és társadalom megvalósításának munkájában eljárni — példával lelkesíteni, magasztos áldozatokkal kövételre ragadni — az aristokráciának fenségesebb feladata; ha sikerül: a magyar művelt államnak fenntartója leend; ha nem sikerülne is: a történelem legfényesebb lapja az ővé leend; de ha feladatát megérti, vagy felvállalni az akarat hiányoznék nála: azon veszteségért, mely a nemesség emberi cultura ügyét hazánk földjén érheti, sőt valószínűen érni fogja — a felelősség egyedül őt terhelendi — őt azért is, ha elvész a magyar állammal és kulturával a magyarnak neve is.

Vázlatok a világtárlásról.

Bécs, augusztus 29-én.

A nyugati országok ismertetése után a kelethez fordulunk, mely az iparalota keleti részén van elhelyezve. A nyugot és a kelet között az óriási körönd fekszik, mely mind a kettőnek

mintegy légyottja lett, mely azonban ép azért, hogy minden ország jelentékeny és jelentéktelen készítményeivel zsufoltság meglet, nagy-szerűségét elvész és csaknem egy közönséges zsbivásár benyomását teszi. Ausztria természetesen a körönd és a mellette lévő folyosók túlnyomó részét is a maga számára tartotta fön; ez ellen csak kevés kifogást emelnénk, ha leg-alább azon tárgyak, melyek azon legkiválóbb helyekre jutottak, becsületesen kiválogattak volna; úgy látszik azonban, hogy e tekintetben nem a tárgyak minősége, hanem a kiállítók protektioja volt döntő.

Elhagyván tehát a nyugoti főutmat, a köröndön át, hol a nagyszerű fontaine mellett letelepedett közönség a bécsi Hesse orgonájának hatalmas hangjaiban gyönyörködik, a keleti átmetszethez megyünk, melynek elején a kiállítás háziurát, Austriát, találjuk. Az eddigi kiállítás példájára a háziur itt is a legelőkelőbb és leg-több tért maga számára reserválta; Austria nemcsak a köröndben és annak folyosóiban terjeszkedett ki, hanem azonfölül a keleti átmetszet első felét az ide tartozó karzatokkal és udvarokkal együtt (a másik felben egy egész tucat ország fért meg) saját használatára tartotta meg.

Külsőleg tehát az osztrák kiállítás óriási kiterjedése által imponál és e tekintetben egy ország kiállítása sem versenyezhet vele; azonfölül el kell ismernünk, hogy az óriási sok tér felhasználásában semmi tékozlás nem látunk, sőt ellenkezőleg, a legkisebb zug is föl van használva és ennek dacára az iparalotán kívül is meg egy egész legió külön épületet és külön pavillont találunk, melyek az osztrák iparkiállítás függelékeit képezik. Egy szóval tehát, a mennyiség igazán imponans, de ha már Németországnál tapasztaltuk, hogy a mennyiség a minőség rovására öregrítetett, úgy ezt az osztrák kiállításnál még inkább észleljük. Az osztrák karzatokban lépten nyomon tapasztalhatjuk, hogy az osztrák iparosok szemé előtt csak egy cél lehetett, tudniillik minél több helyet kitölteni; e cél elérése végett csaknem minden osztrák iparos megjelent a verseny küzdterén és a nagyszámú iparosok csaknem összes készítményeiket, az igazán kitünőket ép úgy, mint a középserűket, sőt a silányokat is kiállították.

Ezen általános észrevétel után a részletes ismertetésbe bocsátkozzunk, eleve megjegyezzük, hogy olvasóinknak ismét a föbb vonásokkal kell megelégedniük, annál is inkább, miután a föltte terjedelmes osztrák kiállítás kimerítő részleteivel eo ipso nem foglalkozhatunk. Első helyen az európai hírnévvel bíró Haas czégről kell emlékeznünk, melynek kérését kívül az iparalota leg-díszesebb helye engedtetett át. Ha a kiállítás főbejárásán, a déli kapukon át a körönd felé megyünk, mihelyt az iparalotába belépünk, a Haas czég üdvözöl bennünket. E czég igazán nagyszerű kiállítása a mi dicséretünkre nem szorul; a fölülmulltan szépségű szönyegek és szövetek az osztrák kiállítás díszét képezik. A hírneves gyár Francia- és Angolország első gyáraival is győztesen verszenye.

Ha ugyanitt mindjárt a legkitünőbb cikkeket akarjuk felsorolni, az üveg- és bór ipart, valamint az arany- és ezüst-műveket kell felsorolnunk. Az embernek csaknem szemé káprázik a gyönyörű csillároktól, melyek mindjárt az átmenet elején és az első déli karzathoz fel-függesztve. Hogy a túlságos sok csillárban egy kis humberg is rejlik, azt mellesleg szinte megemlíthetjük. De ezen humbergtól eltekintve elismerjük, hogy az osztrák üvegyipar, nevezetesen a bécsi (Ulrich és Lobmeyr), a mi ország-menyi izlését és tisztaságát illeti, bármely korszak iparával megmérkőzhetik. Gyönyörűbb tükröket a francia és olasz osztályokban sem látunk és a tükröknek izléses renaissance-stylusban

TÁRCZA.

Egy művész titka.

Olasz novella.

Volt idő, mikor emberek a füstészetet, mint sok más művészetet, nem azért üzték, hogy élhessenek, hanem éltek, hogy magokat a művészetnek szentelhessék, midőn ez a művészet t. i. egy új, szent s titokteljes és ábrándos hit gyanánt állt fen, mely tanítványt egyenként s józan meggondolással szemelte ki, midőn a nemes művészet kevés hivatottat, s e kevés közt is igen kevés választottat számlált, midőn a füstészet valódi apostolokkal bírt, kik szorgalom s buzgóság, szeretet s vas türelem, s szilárd elszánság által, mely fanatizmussal vala határos, törekvénnek a művészet mártír-koronája után; midőn t. i. az ember házat s vagyonát, honát s szüléit, kedvesét s testvéreit elhagyá, midőn atyja átkát s a törvények szigorúságát vonta magára, midőn boldogságát s életét áldozá fel, csakhogy a művészet titkaiba avatathassék.

De ezen idő elmúlt, s azóta a művészi íhlettség is tetemesen csökkent.

A művészet ma, hogy ne mondjam kézimesterséggé, legalább kenyérkeresetté aljasult; magas belbecsből általában csak azon érdek-et tartá meg, melyet a művészek keresetök szerint mérgetnek, — a művészet rajok néve most csak annyira érdekes, mennyire abban személyes hasznok részesül, s az anyagi haszon-nélküli benne igazi anachronismus. — Mai nap a füstvényeket úgy adják el, mint árut a kalmár szokta, kivél mérték szerint s font száma szokás alkudni; s ha valaki egy húsz lábnyi hosszú s két lábnyi széles füstvént akar, megrendel magának egy húsz lábnyi hosszú, s két lábnyi széles inspirációt, épen úgy, mint szabónál egy kontóst! —

Oh ti mindnyájan, kik ecseteitek olaj-festékekbe mártjátok, tudjátok-e, hogy ezen, azóta oly közössé lett, magában oly naiv s egyszerű régi modor: „olaj! vegyíteni a festékek közé,” mikép maradt rátok? —

Ti csak folyást mázoltok, mitem törövé azzal, mi áron kellett e szép titok fölfedeztetését megvásárolni! Tudjátok-e ti, annak nevével örökösök, mily köteleket kelle szivtelenül szét-tépní, mily nagy áldozatot hozni, mily szörnyű vétket elkövetni, hogy az, mint művészet véroröksége, egészen rátok maradjon?

Figyeljétek! im elbeszélem nektek azt.

Nem határozhatom ugyan meg az évet pontosan, melyben történt, de amaz ókorban volt, hol mint mondám, a művészetbe helyezt ama szent hit, tanítványait a vakbuzgóságig lelkesíté; — hol a füstészet Raphaelokat, Angelo Mihályokat, — s Correggiókat még nem mutathatott elő. — Ez időben élt Rómában Domenico mester, ki műtermében több tanítványt képezett. Munkái ugyan sem a teremő eszmék nagyszerűsége, sem a kivétel tökéletessége s csinosága által nem tűntek ki; s tekintetben őt sokan felülhaladák, de azon titok, mely szerint hatalmában volt a füstékeket a vászonnal eltörölhetlenül összekötni, s azon kizárólag sajátos modor, mely szerint azoknak oly olvado fényt kölcsönöz, melyet senki sem vala képes utánózni, őt korának minden művésztszai főlé emelék; mert csak ő tudta füstvényeinek tartós, változhatlan s fényes színezet által enyésztelettséget szerezni, míg másoknál a füstékek vagy elhaltak vagy kiszaradtak, s amaz olvado fényt nélkülözék. S ugyan ezért Domenico mester, főkép mint festész a szép nem számára híres lón s keresteték. Ő e jeles titkot Van Eyk-től, tanítójától, öröklé, ki abba kevéssel halála előtt avatá őt; s ő eltökélé magában, hogy csak haldoklása pillanatában fogja tanítványi közül a legérdemesebbnek örökségül hagyni.

Az alatt a többi tanítvány hasztalan erő-

ködék, hasztalan áldozák fel idejüket, — hasztalan buvárokdok lángeszökkel, mely az övét sokkal felülzárnyálá, s kik Domenicoit fenségében s nagyszerűségben is jóval megelőzték. Azon fájdalmas öntudat, hogy legsikerültebb műveiknek Domenico füstékeverési titka nélkül még is idővel semmivé kelle lenniök, míg ennek művei az enyészhetlenségére valának teremtvé, köztök általános szomorúságot szült, s azon gondolat, hogy egyes ember az, ki oly füstvény, oly irigy lehetne azon varázsmódot: a füstékeket vászonra eltörölhetlenül idézni a többi előtt szánakozás és részvét nélkül eltitkolni, őket kétségbe ejté.

Domenico azonban e nagy titok egykori szerencsés örökösét magának tanítványi közül már kiszemelte. Az ifju Castano az ecset rendkívüli ügyességével s erejével bírt, párosulva gazdag phantasiával, s ha volt még valaminek híjjával, mi őt magasán mestere fölé állíthatá, s rá mint füstészre a tökély bélyegét nyomhatá, az ezen titok volt. Sokszor lesbe állt ő, ha Domenico zárt ajtoknál dolgozott, sokszor esengett előtte, mint isten előtt esengni szoktunk, kérel-mével ostromlá szivét, s ugy akará magát neki átengedni, mint szokás magát ördögnek engedni által, hogy titkát tőle megtudhassa, de hasztalan! — Kérelhetlen vala Domenico, s a forró vágtyól emészett fiatal férfit e hideg szókkal vigasztalá: „Várakozzál míg meghalok.” —

Domenico azonban még nem számlált hatvan évet, erős vala ő mint tölgy, s széles csontos koponyájával a Tintoretto s izmos testalkatával még egy pár évtizedig igérkezék élni, míg a fiatal, tüzes, de kényes s gyöngédkedő Castano a művészet szeretetétől, mely minden mást mellőz, lángolva, legnagyobb túrelmeltséggel s szenvedélylyel a talizman után sovárgott.

Midőn egy reggelen a tanítványok mind Domeniconál egybegyűltenek s munka közben mesterök titkáról beszélgettek, Castano a mű-

terem egyik zugában állt falhoz támaszkodék, magába vonultan, s gondolatokba merülve, tűnődve, s az ecsetet megmozgatóképen a festéklapra támasztva a nélkül hogy arra, mit am-azok beszéltenek, figyelt volna. Már egy idő óta elvesztettek sejték szokott jó kedvét s derült külsejét. Ő halovány volt, szemei önmagávali belső harcztól árulának el s homloka redökbe vonult. E napon még bágyadtabbnak látszék, mint egyébkor. Valljon mint tündök és sápadt fej ama sötét meredező pillanattal? Castano a művészetre, önmagára s társaira gondolt, s vértó szívvél kelle látania, mint tartóztatja vissza mindnyáját kegyetlenül mesterök szivtelensége előhaladásunkban a művészeti pályán, s mint emelt ő mindnyájok ellen, kivétel nélkül, áttörhellen gátfalat amaz irigy fanys s önző titkolódás által. — Mennyire viheték volna még, ha őket Domenico vissza nem tartóztatja! — ?

E pillanatban Domenico a terembe lépett, egy udjan elkészült festvényt tartva kezében. Tanítványai mind körülvevék őt s csodálkozáknak műven, csak Castano áll vala kőszobor gyanánt mozdulatlanul s szemlélteté Dome-nicót. —

„Szent Pál pallosára!” kiálta az örvendetes önértetében, ez uttal fölülhaladám önmagam! E füstékkészítés dícső, e színezet csodálkozásra méltólag sikerült. Nézzétek csak! — Dörgöljétek a vásznat a mint tetszik, huzátok csak a tenyeret ide s tóra rajta, — vegyetek nedves szivattyút, öntsetek vizet rá, — szennyezétek be e színezetet tetszés szerint, — ez az által nemcsak nem fog vesztetni, sőt még elevenebb s ragyogóbb leend. — Ugy van, kedvesim, nekem vajmi sokáig kelle várnom, míg Van Eyk meghalt! — Legyetek tehát türellemmel. Az én óram is eljövend egykor! Végrendeletem már kész. — Castano benne a titkot megfejtve fogja találni. —

(Vége következik.)

tartott aranykeretei semmi kívánni valót nem hagynak hátra.

A csillárok és tükrök mellett a tulajdonképeni bécsi czikketeket, a bronz- és bronce díszárkat találjuk. Tudjuk, hogy ez czikket annak-éjétek csaknem kizárólag Franciaországban készítették; a bécsi ipar csak az utolsó évtizedben foglalta el a tért és a bronce művekben ugyan még igen visszamaradt, ellenben a bronzárkban már is oly tökéletességet ért el, hogy még a párisit is fölülmulja. Klein, Rodeck, Rosenberg és Etz készítményei európai re-nommával bírnak és még Párisban is nagy keletnek örvendeznek. E helyett azonban ki kell emelnünk, a mit még az üvegpárnák is mondhattunk volna, hogy elég gyakran a tiszta ker-eskedők, kik soha iparosok nem voltak, to-lakodnak az előtérbe, és hogy néha ép ezek a legszebb helyeket és a legmagasabb kítunte-téseket nyerték.

Az arany- és ezüstművek, a drágakövek és az ékszeres szinte nagy tökélyt mutatnak: itt is különösen a bécsi piac tünnette ki magát, bár néhány prágai czég is díszesen van kép-viselve. A bécsi piacon Mayer, Klinkosch, Biedermann, Resch, Koebek és Aegidi foglalják el az első helyet; az utóbbi nevezettek vas-szekerénye mellett mindig sok száz kíváncsi áll, kik a szekrény kincseit, a szebbnél szebb gyé-mántokat (első sorban a híres Capgyemántot, mely 300.000 fnyi értéket képvisel) bámulják. De nem csak arany és ezüst, hanem vas és egyéb fémek is nagy mennyiségben vannak kiállítva; ide tartozik egy déli karzat, mely mindenféle szerszámokat és fegyvereket tartal-maz. A sok rendjele és tüzbiztos kaszái által ismeretes Wertheim, kinek Pesten is van gyára, egy igazán pompás szerszámgyűjteményt és néhány solid kaszát állított ki az iparpalota főútmetszetében; a vasipar túlnyomó része (szerszámok és kaszák) az iparpalotából ki-szortult és egy külön „vaspavilon”-ban helyez-tett el, mely a királyi pavilon és a „Frères Providenceaux” közelében fekszik.

A főútmetszet hátralévő része, azonfölül három karzat és ugyanannyi udvar a szövö-fonó és a ruházati iparnak van szentelve. E téren körülbelül háromezer kiállítóval találko-zunk; ugyanitt együttes kiállításokat is látunk, a minők különösen a német osztályban igen dívnek. Ily együttes kiállításokat rendeztek az alsó-ausztriai gyapotszövőök, a gráci, brünni és bialai iparegyletek, a neutischeini és re-ichenbergi posztóművesök, a sternerbergi gyapot-szövőök, a bécsi szabók, kalaposok, keztyűsök, szűcsök, cipészök és paszományosok. Igazán künö szöveket és készítmények mellett igen sok középszerűt is látunk; a legsikerültebbnek e téren a bécsi selyemgyáraknak és festők együttes kiállítása mondható. A bécsi sálók is megemlítést érdemelnek; néhány iparosnak azon jó ötle volt, hogy a szövészeket is föl-állították, melyeken az ember szeme előtt a leggyönyörűbb sálók szövegetek. A most tár-gyalt karzatokból azon benyomást visszká ma-gunkkal, hogy a szövö-fonó ipar csaknem minden ága (selyem, gyapjú, szőr, pamut, len, kender, tengerfű stb.) Ausztriában nagy kiter-jedésnek örvend és magas tökélyre emelkedett.

Együttes kiállítás még csak a bécsi asztalosok rendeztek; ellenben a kárpitosok már ismét külön-külön produkálják magukat. Az osztrák butorok igen díszesek, de az olasz, francia vagy angol butorokkal korántsem ver-senyezhetnek. Egy egész karzat a rövid árkat, különösen a esztergályosok munkáit, a tajték és borostyánműveket tartalmazza; egy karzat hegedűkkel és zongorákkal van megtöltve, az utóbbiak közül Streicher künö hangszereit emelem ki; egy udvar az oktatásügyminiszterium már ismertett kiállítását, egy másik udvar az igen díszes bécsi hintókat, egy harmadik udvar az osztrák fényképezők, mü- és könyvkeres-kedők kiállítását tartalmazza. Mennyiségileg és minőségileg egyaránt jelentéktelen szerepet játszanak az agyag, porcellán- és fafencemun-kák; az optikai és sebészeti műszerek sem fog-lalnak el valamely kiváló helyet, ugyanugy a zseborák sem, míg ellenben az ingás órák nagy szerepet játszanak. A tanúgy mellett az építé-szet van elhelyezve; a legkiválóbb bécsi építke-zések (Ringstrasse, hidak, Dunaszabályozás) künö mintákban vannak föltüntetve.

De elég lesz ennyi a részletesebből; olva-sóink már eddig is meggyőződhettek, hogy Ausztria igen sokat állított ki és hogy a ki-állítás programmjában talán egy pont sincs, mely az osztrák osztályban képviselve nem volna. A minőségéről már nyilatkoztunk; igen sok künö mellett elég középszerűt és silányt, mindenekelőtt pedig nagyon sok humbergot lá-tunk. Ennek dacára minden osztrák hazafi büszkén nézheti az osztrák kiállítást, mely fé-nyes tanuságot tesz arról, hogy az osztrák ipar az utolsó évtizedben óriási haladásokat tett és hogy nevezetesen a müipar igen jó utakon halad előre. Olaszország, Anglia és Francia-ország ugyan egészen más benyomást gyako-rolnak; de Ausztria is mutatja, hogy a leg-nemesebb czélök fölé törekszik.

A napi események közül megemlítjük, hogy a világkiállításnak ismét vannak fejedelmei ven-degői: a szász koronaherceg és neje, Károly románia fejedelme, és tegnap óta Szerbia ifju fejedelme, Milan is az osztrák fővárosban mutat. Milan az egyetlen fejedelm, kinek a világki-állításban nincsen hazája; Szerbia ugyanis az egyetlen ország Európában, mely a bécsi vilá-gkiállításban részt nem vett. Azon versió, hogy Szerbia ellenségeskedésből maradt volna távol, Milan herceg mostani látogatása által erélyesen megváltoztatott. A mi a kiállítás látogatását illeti, az a lefolytatásban meglehetősen emelke-dett és a vezérigazgatóság várakozása szerint az utolsó két hónapban még jobban fog emelkedni — vederemo!

Panaszok a község köréből.*

Tekintetes szerkesztő ur!

A folyó évi május 5-én tartandó megyei közgyűlésen tárgyaltattam egy ügy, mely szer-int N. N. szolgabíró, N. N. jegyzőt hivataltól fölfüggesztet, állítólag azért, mert a bizonyos jegyző, szolgabírája irányában, durva, go-romba, makacs, s engedetlen magaviseletű volt. — ezen állítás travestált, s merő rágal-mon alapszik, — mely állítás ellen azonnal tehettem volna ellenérvételemet, de ezt tenni akkor, — még koruink tartván, gon-doltam a megejtendő vizsgálat mindent nap-fényre hozand — most azonban a megyei bi-zottmányi közgyűlés küszöbén állván, helyén találok nyilvánosságra hozni az okot, melynek alapján az illető szolgabíró határtalan hatalmát gyakorolva azon bizonyos jegyzőt hivataltól fölfüggesztette — tesszem pedig ezt két okból, először nehogy a község több is megtudva ki legyen azon jegyző, öt neveltelenségéről vá-dolja — másodsor teszem azért, hogy a me-gyei bizottmány, kik a legközelebbi közgyű-lésen jelen lesznek, magukat az ügy iránt tájékozthassák — s az ügy érdemebe bocsát-kozva, méltányos ítéletet hozhassanak — az ügy állása e következők:

Bizonyos Epstein Móritz csókai lakos, s italmérsi haszonbérő erőnek erejével, s a nagy-kanizsai szolgabírónak pártfogásával köz-ségi képviselő akart lenni — de mint a köz-séggel kötött két rendbeli szerződéssel, s így számadási viszonyban álló egyén, a községi törvények szerint képviselő nem lehet — azt pedig hogy Epstein Móritz képviselő nem lehet a szolgabíróságnak csak is a csókai jegyző merete megmondani — a szolgabíró ur jegyzőnek e vakmerőségét mibe sem véve — folyó évi február 7-én tartott községi gyűlésen elnökösködő, ez ügyet, erőszakosan akarta keresztül vinni — a községi képviselőséghez fordulva felszólította őket, nyilatkoznaknak, vajlon elváljalak-e Epstein Móritzot képviselőnek — no ehhez ugy hiszem kommentár sem kell — mert ez nem csak törvénytelen, hanem in-practicus felhívás volt — midőn azonban e gyűlésen is terne kudarcot vallott — egy hétre reá értesítette a község előjárót, hogy „miután Epstein Móritz a községi virilis kép-viselőségéről lemondott, helyibe az utána kö-vetkező nevezeték ki — mi is a képviselővel tudatandó.”

Folyó évi március 30-án község kép-viselői gyűlés lévén az orvosi állás betöltésére — hol egy jelenlévő ki képviselő nem volt szinte felszólalt — s midőn ismételt figyel-meztetésre hallgatni nem akart, szolgabíró pa-rancsára a teremből kiutasított — ezt látván a község jegyző, gondolta, hogy valami jó tettet követ el, ha a szolgabíró urat figyel-meztetni arra, hogy miután Epstein Móritz ki szinte nem képviselő folytonosan beszél uta-sítaná rendre és hallgatásra — erre a szolgabí-ró ur válaszul azt adá: „minthogy Epstein Móritz elutasítása ellen felfolyamodott ő addig, miglen ügye eldöntve nem leend képviselőnek marad” — ezen szolgabírói állítást a csókai jegyző azzal bátorkodott észrevételezni, hogy „miután Epstein Móritz képviselői állásáról lemondott — ez ellen felfolyamodni nem lehet” — s midőn a csókai jegyző bátorságában még tovább menve, a szolgabírói ez ügyben a község előjárónak kiküldött végzést nyilván-onosan felolvasni akarta — a szolgabíró ur által hallgatásra parancsolatott — de a jegyző magát jogos téren lenni érezvén egyrészt, más részt pedig látván a szolgabíró urnak ön-kényes eljárását, a kérdéses szolgabírói ren-deletet ismételve, és harmadszor is megpróbálta felolvasni — de szolgabíró ur által mindig túlkiallatván, ezt semmikép nem esz-közölheti — mire a szolgabíró ur látván, hogy a jegyzőnek szilárd akaratával, de egyszer-mind igazságos eljárásával a botránynak véget nem szakíthatja — felállt — mondván, „miután én engem ezen rendelettel kompromitálni akar, én önt jegyzői állásától fölfüggesztem” mit az által is megerősített — mert azonnal másikat helye-sített.

Ha az itt előadottakat a szolgabíró ur meg-czáfolni képes — egy krajczárra 100 forintot tetszik neki s ha ez így áll, mint himem lété-tele ajánlata mellett így állnia kell — akkor ez tisztelt községem nem egyéb mint elbiza-rodott hatalom, s határtalan önkény — alkot-mányos országban. —

Ezt előadni tartoztam egy magam iga-zolására — mint a félrevezettet tisztelt kö-zség tájékozására nyilvánosan elmondani. — Csóka, augusztus 30-án 1873.

Antók István,
jegyző.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Pancsova, aug. 27-én.

A határvidéki beosztása óta, városunk tar-tózkodási helyévé lett az izgató omladina ve-zéreknek; kik itt naponkint összejöve tanács-kozásokat tartanak arról, hogy miként juthat-nának győzelemre.

Azt hiszem, hogy ösmeretes lesz t. szer-kesztő ur előtt az ugynevezett Miletics'féle proklamáció, melyet a szerb néphez intézett. Ezt az irkafirkát itt mindenki neveti és megveti, azok sem sokat adnak reá, akik személyesen aláírták, csodáljuk, hogy a lapok ennek fon-tosságát tulajdonították, s ezt azon künötetésre érdemesítették, hogy azt közlés végett lapjukba felvették.

A pancsovai Deakpárt alakuló gyűlése im-pozans módon történt meg. A megjelent tagok

* E rovat alatt közölték cikkeikért nem válnak fele-lősséget a Szerk.

nagy száma, a gyűlés méltóságjeljes lefolyása élénk bizottságot nyújtott arról, hogy a Deak-pártnak itt erős alkatelemei vannak, s hogy lé-tetését az omladínák, kik bámulva néztek a gyűlés helyiségen lengő óriási nemzeti lobogóra — nem fogják többé tagadni. — A gyűlést Graff W. mint ideiglenes elnök nyitotta meg, melegen üdvözölve a több mint háromszáz fő-nyi gyülekezetet. aztán kifejtvén az összejevetel czélját és jelentőségét; szavait a király és Deak Ferencz eltelésével végzé, mire a gyűlés lelkes és hosszas eljenzésbe tört ki.

Ezután következett az alapszabályok meg-vitatása; a tervezetből Filly tanár népszerű mo-dorban fölvilágosított adván, miután ezt a pol-gármester szerb nyelven is előadta, az alapsza-bályok en bloc elfogadtatták s a gyűlés azonnal megválasztotta állandó bizottságát, melynek tag-jai lettek: Graff W., Krancsevics M. Filly, Rich-ter, Bugarsky, Schneberger, Weissert Károly, Lambonich G., Speibewein, Frank, Illaborszky, Vidovich, Litahtorszky, Heiser Károly, Atzinger Radja, Pflug, Scheiber és Stöpfkuchen urak. — mind megannyi elismert hazafisága és közbees-ülésben részesülő férfi.

A gyűlés további feladata volt jelölt nevezése az orsz. képviselőválasztás alkalmából. Bugarsky és Pflug urak nagy tetszés közt ki-fejték a pártviszonyokat, a gyűlés egyhangu lelkesedéssel Stojackovics belügyminiszteri tanácsost kiáltotta ki jelöltjeül.

Ezután a hivataltól fölfüggesztett Bekics főjegyző által Flatt kormánybiztos ellen intézett nyílt levél kerülvén napirendre, a gyűlés egyhan-gulag rosztalását fejezte ki ez irat aljas, hazug tartalma miatt, s a kormánybiztos iránti nagy-rabecselésének azzal adott kifejezést, hogy a gyűlés bizottságot küldött Flatt urhoz s unne-pélyesen közölte vele a hozott határozatot, mit a kormánybiztos meghatározat köszönt meg. Miután még elhatározották, hogy József főherczeg honvédfelügyelőnek odaérkezése alkalmából a párt mentől tömegesebben üdvözölné, a gyűlés emelkedett hangulatban oszlott szét.

HIRHARANG.

* (Inséges munka.) Azt halljuk, hogy a kormány nagyszerű utépítéseket fog elrendelni, mint „inséges” munkát, s ezenkívül tárgyalások folytatottanak nagyobb mennyiségű ausztriai buza és rozs megvételére, mely vetőmagul fog az inség által sújtott vidékeknek adni.

* A choleraorvosok napidíjai tárgyában a belügyminiszter korrendeletet intézett a törvény-hatóságokhoz, melynek kapcsában az orvosi napidíjak és utiköltségek lehetőleg gyors utal-ványozása tekintetéből, és hogy az utnaplókban mindazon adatok foglaltassanak, melyek szerint illeték pontosan megállapíthatassék, az uti naplónak könnyebb és egyforma szerkeszthetése végett mintázatot küld meg nekik azon utasítással, hogy a járványorvosoknak kiadatván ezek által az utnaplók e mintázás szerint szerkesz-tessenek és havonkint a hatóság útján fölter-jesztessenek.

* A tagosítást vezető mérnök Kirch Pál ki egyszersmind — szabadságot állományu honvédkapitány is volt, szélhűdés következtében hirtelen kimúlt. Díszes temetése a mult-héten a község nagy részvete mellett ment véghez. Béke poraira!

* Az „állam-vasut” társulatnak érdekében áll, hogy a kelettel eddigi pályáját összeköt-tésbe hozza; különben a világ forgalomnak egy részét sem nyerheti el.

* (Vasuti vonatok megállítása.) Ha igaz, amit a belga lapok írnak, akkor a vasuti tech-nika egyik legnehezebb feladata meg van oldva, az t. l., hogy egy teljes menetbeállással hal-ladó vonatot rögtön meg lehet állítani. Az első e nembeli kísérlet mult hóban történt a belga államvasuton Antwerpenben. Minden egyes kocsi egy a mozdonytal összekötötésben álló és ezáltal működésbe hozható fékkel volt ellátva. A kísérlet állítólag igen jól sikerült, a Brüssel-ből jövő vonat teljes gőzerővel robotolt a ter-jedelmes állomási épület csarnokáig, midőn egyszerre menetében megakasztott, a mi pedig oly csendes és rázkódítás nélkül történt, hogy a vonaton utazók alig vettek észre valami szo-katlan eredményt.

* Most egymásután két tüzeset volt vá-roսunkban. A tüzoltó egylet mind a kettőnél megmutatta hogy megérdemli az Egri nevet.

* (Képviselő jelölt Pancsován.) A pancso-vai Deakklub e hó 24-én tartott értekezletet, melyen 300-an voltak jelen; eredménye az volt, hogy Stojackovits Antal kiállították ki képvi-selő jelöltnek. Nemzeti színű zászlókra írva díszlik a város több pontján a jelölt neve.

* A mellencei kapunál levő Ararát sze-métdombot ajánljuk az illető utcáseprők fig-yelmébe.

* A szomszéd Lázárföld községben a cho-lera erősen dúl. — Járási helyettes szolgabírónk Tanavezits Mladen ur a legnagyobb erélyvel működik közre hogy e kellemetlen vendég ra-konczátlanokadásának mielőbb gátolt lehessen vetni.

* A járvány Elleméren szintén kiűtött eddigelé három esett közül egyik halállal végződött. Nagy-Beckereren szintén a járvány következtében több halálesett fordult elő.

* A járvány némely községben alább ha-gyott azért hogy mássut annal jobban döhöng-jön. Így Zombolyán és Mellenczen szünő fel-ben van, de mint biztos künöből tudjuk Zichy-falván a legnagyobb mérvben szedi ál-do-zatait. A megye t. alispánja gr. Bethlen József ur a megyei főorvos kíséretében a helyszínerre utazott hogy a kellő intézkedéseket személyesen megtegye.

* Zichyfalván egy derék gyógyszerész Rózsa László ur lett a járvány áldozatává. Derék becsület és mindenki által tisztelt ha-zafi volt. Nyugodjának térmei porai!

* Hogy mily rosz térme volt kündükön mutatja ezen eset is. A szerb-aradáci lelkes, dobszóval hirdette ki hívei között, hogy föld-jeit olcsópénzért kivetheti tőle akárki: — miután annyi magja nincs, hogy a földetket jövőre elvethesse. — A lakosok meg hallgatták a dobszóbeli ajánlatot, de azért a földet, most sincsennek kiadva. — Elleméren pedig allig van ház, ki képes lesz maga elvetni földjeit.

* A Jókai-pár ezüstlakodalmá alkalmából, mint a „Hon”-ban olvassuk, az ország minden vidékéről érkezett tisztelgéseken és üdvözöl-táviratokon kívül, szép emléket is kapott. Ne-vezetesen a „Hon” munkatársai egy ezüst ser-leggel kedveskedtek alkalmi felíratral. Fischer Mór Herendről egy remek áttört művi gyü-mölcstartóval emlékezett meg s maga Jókai egy szép ezüst-csatos nagy albummal lepte meg nejét. Az album előlapján szép ezüst ko-szoruban neveiknek kezdő betűik, a koszoru szalagján pedig az 1848-iki és 1873. augusz-tus 29-iki kelet olvasható. A szép ezüst díszít-mény Szurmak pesti aranyműves munkája. A balatonfüredi hölgyek, élükön b. Sennyeyné, e napra díszbokrétákkal s az idény legszebb gyümölcseivel áraszták el Jókainét, míg a fűrdő-igazgató Jókairól emlékezett meg, drága jó borokkal.

* (Paray le Monial története.) Hogy Paray le Monial miképen lett búcsjáró hely, azt a „Saturday Review” következőleg beszéli el: A 17. század vége felé, midőn leghevesebben folyt a küzdelem jezsuiták és jansenisták kö-zött és az előbbiekből legbuzgóbban igyekeztek elterjesztetni az ájtatosság azon nemét, mit je-suitismusnak neveztek el: a paray le moniali zár-dában egy Alacoque Margit Maria nevű apáca élt. Az apáca hosszabb ideig mellbaj-ban szenvedett, mely bajának enyhítésére, ak-kori orvosi gyakorlat szerint, mint mondják, 192-szer vágta rajta eret. Ez persze nem igen akart használni, ugy hogy az apáca arra a meggyőződésre jutott, hogy betegsége va-lami csodás és természetfölötti látogatás er-deménye. Azt állította, hogy őt álmban Krisztus meglátogatta, fejét keblére hajtotta, kivette szívet és azt a maga keblére rejtette, a hol aztán a szívet langokkal környeztetten látta. Azután az ur visszahelyezte a szívet előbbi helyébe és azóta nem volt semmi baja. Ez alkalmából az ur megbizta azzal is, hogy közölje az egyházzal, miszerint az ur azt kívánja, hogy a „szent szív” tisztelése ho-zzassék be. Volt ezen apáczának több így éjjeli tünénye is, majd a szent háromság, majd az angyalok, majd meg mindenféle zen-tek; de ezek nem tartoznak ide. Akkoriban mindenki mosolygott ezen mesék felett. (Bizo-nyos uraknak, kik erőnek erejével hátrafelé főrekszenek, igen ajánlandó volna a 17. szá-zad vége, akkor voltak emberek, kik a XIX. század némely fiainál felvilágosultabbak.) Ké-sőbb azonban La Colombiere jezsuita páter meghallotta a mesét, fölhasználta azt és azóta a jezsuita rendnél a szent szív különös tisz-telet tárgyává lett. Languel, soissons püspök 1729-ben megírta azután Alacoque Maria élet-röjzét. — Könyvét azonban oly általános ha-hóta fogadta, hogy kénszerítve látta magát az első kiadást visszavonni. Második kiadása e könyvnek sem volt szerencsés. — Egy olasz fordítását XIV. Kelemen pápa megsem-misítette, és de Caylus, auxerresi püspök egy könyvet írt, melyben e legenda esztelenségét mutatta ki. Hancum az emberiség tökéletesedik. 1794. egy ex jezsuita megalapította a szent szív szerzetet, mely folytatása lett volna a megszüntetett jezsuita rendnek. 1800-ban több ex jezsuita Párisban megalapította a szent-szív apáczáinak kolostorát, melynek mintájára mos-tanig már 100-nál több alakult a világon. Alig hogy a jezsuita-rend helyreállították, elkezdtek a pápákat ostromolni és sürgetésekre IX. Pius pápa 1864-ben Alacoque Mariát canonisálta.

* Manzi Gaetano a hírhedt rablóvezér, alsó Olaszország réme, öt társával együtt me-göletett, Frigentóban, a Santoli tó mellett (Lacus Ampsancto), melyet Virgil az Orens nyilasának mondott. E hirre egész Campania és Anglia föllelegzik, mert Manzi megközelíthetlen volt és szomorú hírvévre tett szert borzasztó ke-gyetlenségéről. Legnevezetesebb gazzetteit 1865 és 1866-ból datálodnak, midőn Saleonban a gazdag svajci Neuwert, és Paertum romjainál az angol Moenset elfogta. Az előbbi váltásdjú fejében 179.745 francot és tömérék éskert adott, Meens 30 aranyat. 1866-ban aztán el-fogták Manzit, törvényszék előtt 125 tanu je-lent meg többnyire levágott fülekkel és meg-csonkított tagokkal, mindnyájan Manzi áldozatai. Ekkor élettölglyigiani fogságra ítélték a rablót, mi nagy indignációt kellett. A tanuk közt volt egy, Giannatario András, kit szintén elfogtak a rablók és csontkással 12,000 arany lefizet-sére kényszerítették. Midőn Manzival szembe-síttették, ijedtében összeesett s három nap múlva meghalt. Nápolyból a pescarai erődbe szállították Manzit. Innen nem volt kílátása a menekülésre. Ennélfogva ravaszul fölkelte alkísérletekkel a figyelmet, mert azt akarta elérni, hogy Chietibe szállítsák hal a helyet jól ismerte. El is szállí-tozták. Innen aztán 13 társával megmenekült s visszament szülőhelyére. Itt rémitette a vi-déket mostanig, midőn nemrég egy új gazzettet követelt el. Giffoniban élt egy Mancusi nevű földbirtokos, a leggazdagabb ember a vidéken. Ezt szemelte ki Manzi új áldozatul. Mancusit már előre figyelmeztették, de ő nem félt, mert a helységben 6500 ember lakott és nagyszámú katonasággal volt megerősítve. Mult év június 27-én Mancusi a kávéházban ült barátai közt. Egyszere nyolcz fegyveres ember mutatja magát

az ajtóban. Egyikük belép, köszön és felszólítja Mancusit, menjen vele. Mancusi azonnal megismeri Manzit és földre veti magát. Manzi föl-vonszolja és a vendégek láttára kihurcolja. Mintegy 30 briganti vette körül a foglyot és örömlövészeket tettek a levegőbe, mely alkalommal egy 16 éves leányt is agyonlőttek. Egy lélek sem jött segítségül. A rablók eltávoztak. Mancusi hosszas fogság után 50,000 aranyat fizetett. Azután szabadon bocsátották. Ujabbán egy gazdag képviselőt akart elfogni, azért jött elő, biztos hegyeiről. Kétségkívül most is sikerült volna, azonban egy társa sértet szeretőjét megboszulandó, elárulta.

* (Véres dráma.) Limából írják a „Köln. Zig.”-nak 5-ről: Ma reggel véres, kétségbeesett jelenetek folytak le a Torribio-utcában. Egy fiatal, vagyonos olasz nő, Poderta Magdaléna lakott itt, és fűszerüzletet vitt, melyet férje halála után egy honfitársa vezetett. Atellenében élt egy svajci, Atretto, ki szerelmes volt Magdaléna felé, de nem talált kihallgatásra. Boszúra határozta el magát. 5-én átment Magdaléna lakába, egy tört doított mellébe és levágta orrát. Miután még súlyosan megsebezte volna a se-gélyre siető olaszt, házába menekült és elor-laszolta magát védelemre. Csakhamar katonaság rohanta meg a házat. Cardenas kapitány egy a balkonhoz támasztott latorján fölhatolt. Azonban a dühös svajci karját keresztüllötte s egy a kapitány után siető katonát agyonlőtte. Erre a

szomszéd házak tetejére rendőrök foglaltak állást puskával, lenn pedig a katonaság tüzelt. Most hirtelen tompa durranás hallatszott. Atretto egy kis hordó löport gyújtott meg. A ház falai ingadoztak, a tűz belekapott a szomszéd házakba. Midőn a tüzet nagy erőfeszítéssel elfojtották, a romok közt megtalálták Atretto hulláját, nyakán tátongó sebbel.

* A szerb vasuti csatlakozásra vonatkozólag ezt írja a „Presse”: Miután a Magyarországgal való csatlakozás kérdése ugyszólván végleg meg van oldva és f. é. szept. 1-én több vasuti vállalkozó a Belgrádban tartandó alkudozásokra megjelenését tudatta, alig szenved kétséget, hogy a szerb vasutak engedélyezése maholnap el lesz intézve. A csatlakozás nem a Dunánál, hanem a Szávánál lesz, úgy, hogy Zimonynál fognak találkozni a vasutak. A pest-zimonyi egyenes vasut e szerint elhatározott ténylek vehető, s az versenypályája lesz az osztrák államvasut nagy-kikinda-belgrádi vonalának. Mondják, hogy a szerb kormány teljhatalmazottja Pestre jő, s itt a conventiót alá fogja írni.

* Egy sokat tapasztalt asszonyosság tanácsa: „Leányok,” mondá egy érdemes asszonyosság unokáihoz, „hallgassatok reám! ha valamely fiatal ember szerelmi vallomást tesz, ne ügyet-lenkedjétek, ne jöjjetek zavarba, ne nézettek fulig pirulva a földre. Legokosabban teszitek, ha a kedvező alkalmat megragadjátok, imádo-

toknak rögtön a nyakába borultok, bátran szeme közé néztek és a butorokról és háztartás be-rendezeiről kezdtek beszélni. Az ifjak nagyon félénkek, ügyesen kell velök bánni; lassátok, bátorlalan modorommal én is több jó szeren-csét elszalasztottam, míg végre jobban megta-nultam a módját és a ti kedves drága nagy-apátokat megfogtam.”

* A szobránczi fürdőből írják, hogy a kedvező időjárás folytán még egyre gyűlnek oda a vendégek úgy, hogy egy második őszi idény látszik kezdetét venni. Nem csekély érdeme lehet ebben azon kedvező körülmények, hogy a fürdőben eddig egyetlen egy cholera-eset fordult elő.

* (Egy új neme az öngyilkosságnak.) Szegszárdon egy Fejes nevű közhuszár a mult hét egyik napján agyon ette és itta magát. Megevett mindenkéltől meglehetősen mennyiségű kocsonyát és megivott rá két forint ára bort. Reggelre azután megígította a szél.

* Strassburg, sept. 1. A colmári és felső elssasi kerületi gyűlés határozatképtelen volt és bezárattott, minthogy 26 tag közül csak 11 tette le az esküt.

* Belgrád, sept. 1. Ma öt társulat nyuj-totta be ajánlatát a szerb vasut építése iránt, és pedig egy porosz-orosz, egy francia, két angol, és egy orosz társulat.

TÖRVÉNYTEREM.

1873-ik évi szept. 6-án a nagy-becs-kereki e. f. kir. törvényszéknek tartandó nyilvános tanácsülésében következő perek fognak előadottak:

Előadó: SZALAY IMRE kir. tszéki bíró.
3565. sz. Tóth, férj. Kapusi Róza és érdektársai, Tóth János ellen, Tóth Ménéhard utáni örökségi osztály-rész kiadása és hasznélvezet megterítése iránt.

3902. sz. Özevgy Boskov Milkának Boskov Uros, úgy is mint Mladen és Miléva gyámja ellen, a mellenczei 846. sz. tjk. birtokból, az 889. sz. ház negyedrésze-nek, 4 hold szántóföldnek és 180 [ ] ölnyi szőlőnek, élethossziglani hasznélvezet birtokba átadása és 1080 ft. oszt. ért. elvont hasznélvétel megterítése iránt.

5163. sz. Balos, férj. Spariosu Todának Kis-Torák köz-sége ellen, 1712 ft. 12 1/2 kr. o. é. tőke és jár. iránt.
5897. sz. Özevgy Basch Emámelné, szül. Kern Emília-nak, özv. Petrovits Palmé, szül. Dikovits Amália, úgy is mint Petrovits Guido kiskorú törv. és term. gyám-anya Petrovits Zsigmond, Petrovits László mint Pe-trovits Pál örökei ellen, 7035 o. é. ft. s jár. iránt.

Közgazdaság.

Nagy-Becsereki piac.

(augusztus 29-én.)

Buza 6 ft. 50 kr. — Kétszeres 6 ft. — kr. Roz*
— ft. — kr. — Arpa 2 ft. 40 kr. — Zab 1 ft. 40 kr.
— Tengeri 4 ft. — kr. — Köles 2 ft. 60 kr. burgo-
nya 3 ft. 50 kr. — Repeze — ft. — kr. — Széna 2 ft. 2
— kr. — Kemény tűzi fa 18 ft. — kr. — lággy 14 ft.

H I R D E T É S E K.

3244. sz. Hirdetmény. (2^a)

A városi képviselő testületnek folyó évi június 18-án 301. sz. a kelt határozatához képest, a város tulajdonát képező kaszinó épületben, a vendéglő s az ahhoz tartozó lak-
osztályok nyilvános árverés útjáni bérbeadása további 3 évre a folyó évi szeptember 15-ik napjának, délutáni 4 óra tájéztik ki, miről az árverezni kívánók azzal értesítettek, hogy az ár-
verési feltételek a kiadói hivatalban addig is megtekinthetők.
Kelt N.-Beckereken, 1873. évi augusztus 27-én.

Stefulich Mihály,
polgármester.

2606. sz. 1873. (3^a)

Árverési hirdetmény.

A n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tételik, hogy Zsivanovits Mita mellenczei lakos végrehajtató részére, 108 ft. tőke és járulé-
lékai kiellégítése végett Jevremov Szóza végrehajtást szen-vedettnek lefoglalt és Mellencze községe 85 sz. tjkvben A. 1. alatt tulajdonul felvett és 1301 ftra becsült 1/2 ur-
béri telek negyedéből álló ingatlan vagyonának végrehajtás útjáni elárverezése elrendeltetvén foganatosítására első határidőül 1873. évi október 20-ik napjának, szükség
esetében második határidejül 1873. évi november 21-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája Mellencze helység-
községánál azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan csak a becsáron vagy azon felül a második árverésen azonban becsáron alól is, el fog adatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% banatpénzül letenni az ígért vételárt pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal felét, az árveréstől számítandó 3 hónap alatt pedig másik felét 6% kamatokkal együtt, lefizetni azzal, hogy a banatpénz a második részletben leszen beszámítandó, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelemzetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzalogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviselletesük végett helyben lakó megbízottak rendelkeznek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsék be; ellenkező esetben képviselletesük végett gondnok fog kinevezettni, végre

A perrendts. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykeresetüket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítatni.

Az árverés foganatosításával Mihajlovits Sándor, kir. törvényszéki bíró jelentése bevarása mellett megbízatik.

Kelt n.-becskereki kir. törvényszék telekkönyvi osztálya-nak Nagy-Beckereken, 1873. évi augusztus 23-án tartott ülésében.

949. szám 1873. (3^a)

Árverési hirdetmény.

A módsi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy Witt Borbála kérelmére Hoffmann György káptalanfalvi lakosnak, a káptalanfalvi 30. sz. tjkben körülírt a 33. sz. felülépítményből álló s 255 ftra becsült birtokára nézve bírói árverés útján leendő eladása elrendeltetett, ennek a helyszíneni eszközésére az első ár-
verés határideje 1873. évi szeptember 13-ik, a második pedig 1873. évi október 13-ik napjára, mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% banatpénzül letenni az ígért vételárt pedig két részletben és pedig az árverésnél azonnal első részét, az árveréstől számítandó egy hónap mulva második részét 6% kamatokkal együtt, lefizetni azzal, hogy a banatpénz a első rész-
letben leszen beszámítandó, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az ár-
verési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelemzetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzalogos hitelezők, hogy a vételár felosztása

alkalmával képviselletesük végett helyben lakó megbízottak rendelkeznek, s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentsék be; ellenkező esetben képviselletesük végett gondnok fog kinevezettni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítatni.

Kelt a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnak Módsoson, 1873. évi június 8-án tartott ülésében.

300. sz. b. v. 1873. (3^a)

II. árverési hirdetés.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya-nak 1873. évi július 12-én 2647. sz. a kelt végzése folytán közhírré tételik, hogy a n.-becskereki takaré-
és előleg-egylet részére 2500 ft. s jár. erejeig Tolveth Ferencnek 3118. ftra becsült a n.-becskereki 2935. számú tjkönyvben foglalt ház és szülő eladása végett folyó évi augusztus 21-ik napjára kütözött árverés sikert nem eredményezvén, a második árverés szeptember 22-ik napjára, délelőtti 10 óraker a már közzétett feltételek mellett a n.-becskereki telekkönyv helyiségeiben meg fog tartatni.

Kelt N.-Beckereken, 1873. évi augusztus 22-én.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajtó.

270. sz. II. árverési hirdetés. (3^a)

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya-nak f. é. június 11-én 2140. szám alatt kelt vég-
zése folytán közhírré tételik, hogy Atyim Lukiana rész-
sére 458 ft. 8 kr. s jár. erejeig Atyim Juonak 500 ftra becsült kis-toráki 623. telekgyjzökönyvi ingatlan eladása végett a f. é. augusztus 6-ik napjára kütözött árverés sikert nem eredményezvén, második határidőül 1873. évi szeptember 6-ik napja délelőtti 10 óraker a már köz-
zétett feltételek mellett a kis-toráki községánál meg fog tartatni.

Kelt N.-Beckereken, 1873. évi augusztus 10-én.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajtó.

299. sz. b. v. 1873. (3^a)

II. árverési hirdetés.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya-nak 1873. évi július 12-én 2539. sz. a kelt végzése folytán közhírré tételik, hogy a torontalmegyei takaré-
és hitelbank részére 900 ft. s járulékai erejeig Milits Andriának a nagy-beckereki 2372. tjkönyvi sz. 4609 ftra becsült, ház, udvar és kert eladása végett f. é. augusztus 23-ik nap-
jára kütözött árverés sikert nem eredményezvén, a második árverés 1873. évi szeptember 23-ik napjára délelőtti 10 óraker a már közzétett feltételek mellett a nagy-beckereki telekkönyv helyiségeiben meg fog tartatni.

Kelt N.-Beckereken, 1873. évi augusztus 24-én.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajtó.

2931. szám 1873. (3^a)

III. árverési hirdetmény.

A nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tételik, hogy miután a f. é. május 14-én 1440. sz. a kelt végzéssel Tarras község javára Blazsity Giga ellen, ez utóbbi tulajdonához tartozó a tar-
rasi 200. sz. tjkönyvben foglalt, s 61 ftra felbecsült ház és 1577 2/3 [ ]öl tartalek földre nézve elrendelt II. árverés eredménytelenül maradt, a felperes kérelme következtében a fennebbi ingatlanoknak a javatába hozott feltételek mel-
letti elárvereztetése végett harmadik határidőül 1873. évi október 9-ik napjának délelőtti 10 órája kütözetik azzal, hogy ekkor a birtok becsáron alól is eladatni fog.

Az árverésnek a tarrasi községánál leendő foga-
natosítása végett Marianovich János kir. bir. végrehajtó kiküldetik.

Kelt a nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztálya-nak Nagy-Beckereken, 1873. évi augusztus 13-án tartott ülésében.

Pályázat.

A nméltóságú földmívelési ministerium pártfogása és felügyelete alatt álló nagy-szl.-miklósi földmives iskolánál négy szabad élelmezéssel ellátott két éves tanfolyamú növendék helyét üresedésbe. E helyre igényt tartók legalább is a 4 elemi osztályt jó sikerrel végzett, 15. éves kort, magyar nyelvnek birását igazoló kérvényök f. é. szeptember végeig az iskola bizottság elnökének t. Buócz János főszolgabíró úrhoz Nagy-Szt.-Miklós küldendők.

Nagy-Szt.-Miklós, 1873-ki augusztus 31-én.

Bartok János,
vezénylő tanár.

Deffentliche höhere Handels-Lehranstalt in Temesvár.

Am 1. Oktober 1873 tritt der 1. Jahrgang der höheren Handelsschule (analog den in Pest, Wien, Prag, Graz u. unter dem Namen Handels-Akademien bestehenden Lehranstalten) ins Leben.

Die abfolvirten Zöglinge genießen die Begünstigung des einjährigen Freiwilligen-Dienstes.

Bedingungen zur Aufnahme in diese Lehranstalt sind: Erfolgreiche Abfolvirung des Unter-Gymnasiums (4 Klassen) oder der Unter-Realsschule (3 Klassen) oder einer 4-klaffigen Bürgersschule, eventuell Aufnahmeprüfung aus den Lehrgegenständen der bezeichnieten Schul-Kategorien.

Die bisherigen Jahrgänge der öffentlichen Unter-Realsschule, wie auch die Abend- und Sonntagss-Curje bleiben wie früher aufrecht.

Programme sind in der Expedition dieses Blattes gratis zu haben. Weitere Auskunft ertheilt der

Director Franz Wiessner.

Üres fogak kitöltésére

nincs hatályosabb és jobb szer, mint Dr. POPP J. G. udvari fogorvos úr (Bécs, város. Bognergasse No 2) fog-onja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogába, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül, s a fogat a további elromlastól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin fog-pásztja

Dr. POPP J. G. cs. kir. udvari fogorvosától Bécsben (Stadt, Bognergasse No 2).

E szer a légzés üdeségét s tisztaságát fontartja, s azonkívül arra szolgál, hogy a fogak fehérségét és zománczát épségben tartsa, a fogakat a megromlastól óvja, s a foghúst erősítse. (3^a)

Fogbetegségek

valamint a foghús bajai a Dr. POPP J. G. által készített Anatherin-szájvíz által enyhíthetnek, a legtöbb esetben teljesen kigyógyíthatnak.

E kitünő szerek kaphatók:

N.-Beckereken Kellner József és Kleszy János, gyógy-szerészek, ugy Deutscher Netti és fiai és Böhm Israelné, A dan: Demetrovits, gyógyszerésznél; Belgrádon: Milutinovich D., gyógy-szerésznél; Futtkon: Zwick, gyógyszerésznél; N.-Kikindán: Stucz, gyógyszerésznél; Zsombolyán: Schnur Fr. J.-nél; Lu-goson: Swoboda, gyógyszerésznél; Mitroviczán: Zeisberger, gyógyszerésznél; Módsoson: Jezovits, gyógyszerésznél; Ujvidé-
ken: Groszinger, Brammer, gyógyszerészeknél; Uj-Verbaszon: Singer H.-nál; Oraviczán: Schabel Gyula Becker O.-nél; Pancsován: Nikolis és Dimitrievits, Graf, gyógyszerész, Joano-vits és Jankovitsnál; Párdányon: Gürtler, gyógyszerésznél; Pétervárott: Deodatta Fr., gyógyszerésznél; Rumán: Mi-lutinovitsnál; Zimonyon: Joannot A. D.-nél; Temesváron: Quiriny A., Jahner K., Becher C., gyógyszerészeknél; Tittelben: Georgievics és társainál; T.-Beccsen: Welichanál; Topolyán: Sárkány L., gyógyszerésznél; Vukovaron: Kirchbaum, gyógy-szerész, Stanits Th.-nál; Verscezen: Strach, gyógyszerész, Blum Józsefnél; Fehérvárott: Boschits, Bauer, Popovitsnál; Zom-boron: Popovits, Falcioni, Heindlhofer, Milassents János, gyógy-szerészeknél; Zenta: Heiszler, gyógyszerésznél.

Birtokeladási hirdetés.

A nagyméltóságú magyar kir. pénzügyminiszternek 1873-ik évi május 30-án és június 15-én 28,015. és 30,814. szám alatt kelt rendeletei alapján közhírré tétetik, miszerint az ó-becei magyar kir. koronai uradalomnak alább nevezett községei határában fekvő bir-

tokok az illető rovathoz kitézett napon és helyen mindenkor reggeli 9 órakor az illető községhez fűződő javahagyás fenntartása mellett nyilvános árverésen örök áron el fognak adni jelesen:

Folyó szám	Urada- lom	A község mely- nek határában fekszik a birtok	A birtok megnevezése	Telekkönyvi sz.	Birtok ki- terjedése cat.-holdak		Kikiáltási becsár		Épület van-e rajta	Az árverés		Hány rész- letre osztva fog ár- veresz- tetni	Észrevételek.		
					hold	öl	egyenként vagy holdanként			összesen	napja és órája			helye	
							ft.	kr.							ft.
1	Ó-Becse	Szt.-Tamás	Radisits'féle szállományi föld	—	67	1306	300	—	20344	98	nincs	1873. szeptember 23-án	Szt.-Tamás	1	egyenlő részben. 50 holdas részletekben. 25 holdas részletekben. 10 holdas részletekben. 10 holdas részletekben. 55 " " " "
2	"	"	Curia-föld	1853	102	1300	300	—	—	—	"	"	Földvár	1	
3	"	Bacs-Földvár	Csikosev házhely	62	—	418	500	—	500	—	"	"	"	1	
4	"	"	Csikosev föld	62	13	800	275	—	3712	50	"	"	"	1	
5	"	"	Kiss'féle szállományi föld	62	13	1402	275	—	3816	90	"	"	"	5	
6	"	"	Curia-föld	62	239	370	275	—	—	—	"	1873. szeptember 25-én	Ó-Becse	1	
7	"	Ó-Becse	Tisztartói házhely	1039	—	1178	6000	—	6000	—	"	"	"	1	
8	"	"	Szalkert	"	8	570	400	—	3342	50	"	"	"	1	
9	"	"	Szürüs és esperes kert	"	8	1000	300	—	2600	—	"	"	"	19	
10	"	"	Stefanovits'féle föld	"	494	881	300	—	—	—	esetlédak és istálló nincs	1873. szeptember 26-án	Moholy	6	
11	"	"	Curia-föld	995	59	280	300	—	—	—	"	"	"	10	
12	"	Moholy	"	"	88	114	300	—	—	—	"	"	"	9	
13	"	"	"	1193	61	1475	300	—	500	—	"	1873. szeptember 27-én	Ada	6	
14	"	Ada	"	683	—	770	500	—	—	—	"	1873. szeptember 29-én	Zenta	1	
15	"	Zenta	Buday Klára'féle szürüskert	"	1	776	400	—	594	—	"	"	"	1	
16	"	"	szőlőföld	"	26	107	300	—	8000	—	"	"	"	9	
17	"	"	szántóföld	"	6	200	300	—	1837	50	"	"	"	1	
18	"	"	szállásföld	"	91	1379	300	—	—	—	"	"	"	3	
19	"	"	curia-föld	705	166	876	300	—	—	—	"	1873. szeptember 30-án	"	55	
20	"	Martonos	Curia-föld	—	—	—	—	—	—	—	"	"	"	—	

A fizetési feltételek 1000 frton alóli vételárnál leütéskor fele készpénzül, fele fél év mulva 6% kamattal, 1000 frton felüli vételárnál pedig a vételár egy hatod része szinte leütéskor a bánatpénz beszámításával lefizetendő, a többi pedig félévanként 6% kamattal hatod részletekben törlesztendő.

Az első fizetés kivételével, mely a helyszínen történik, minden későbbi fizetések a kulai kir. számtartóságnál teljesítendők.

A mennyiben az eladott birtok bértartama az eladás jóváhagyásakor még le nem járt volna, ezen időtől fogva a haszonbér vevőt illetendí, a haszonbér szerződés 19-ik pontja értelmében bérlőnek a birtok eladása esetére egy évi felmondás lévén kikötvé.

Az árverezők 10% bánatpénzt tartoznak az árverés kezdetén letenni úgyzinté a kulai m. kir. jószágigazgatósághoz f. évi szeptember 20-áig benyújtható írásbeli zárt ajánlatok is 10% bánatpénzzel ellátandók, megjegyzetvén, hogy habár a 2., 6., 11., 12., 13., 14., 19. és 20. tétel alatti birtok testek több részletekre felosztva tüzetek ki árverés alá, azért az egész birtoktestre is fogadtatnak el írásbeli zárt ajánlatok.

Az árverési feltételek Kulán a m. kir. jószágigazgatóság iródájában, az ó-becei m. kir. adóhivatalnál, és a nagy-beckereki k. számtartóságnál betekintheők.

Kulán, 1873. évi augusztus 11-én. **A magyar kir. jószágigazgatóság.**

2024. sz. 1873.

Árverési hirdetés.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Plech Ede nagy-kikindai lakos kérelmére a tarrasi 7. sz. tjkben körülírt ház, házhely és továbbá 957/2., 1271/a. részletszám alatti urbéri föld, ugy az 1554/b., 502/1., 511/5., 1512/96., 1512/130.

(3^a)

r. sz. alatti tartalek föld, nemkülönb az 1843. részl. sz. szőlő, alperes Toschits Toschat illető és 290 ftra becsult 1/6 részere nevez birói árverés utján leendő eladása elren- deltetett, ennek a helyszínen illetőleg Tarrás helység köz- ségházánál eszközésére a harmadik árverés határideje 1873. évi szeptember 17-ik napjára, délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok ezen árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekintheők. Az árverés fogalomsításával Marianovich János kir. bir. végrehajtó, jelentése bevarása mellett megbizatik. Kelt a n.-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osz- tályának N.-Beckereken, 1873. július 9-én tartott ülésében

különösen az árverésnél...

Árverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék mint telekkönyvi hatósága részéről közhírré tétetik, hogy a cs. kir. szab. osztrák kereskedelmi- és ipar- hitelintézet pesti fiókjának kérelmére néhai Stein Ede t.-becsei lakos örökösei ellen, Stein Ede neve alatt a t.-becsei 499. tjkönyvben 498. öszs. sz. a. foglalt 1578 fra becsült fél házra, valamint a frányovai 1038. sz. tjkönyvben felvett s 3427 ft. 50 kr-ra becsült 20 hold 300 [ ] olet tevő urbariális földre nézve a bírói árverés elrendeltetett, s ennek a helyszínén illetőleg a t.-becsei községhezánál leendő eszközlése végett az első árverés határideje 1873. évi **október 6-ik**, a második pedig **november 6-ik** napjára, mindig délelőtti 10 óraker tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél fog a becsáron alól eladatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását a hivatalnál jelentésk be; ellenkező esetben képviseltetésük végett gondnok fog kinevezetni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §-a értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Szalay Imre kir. tszéki bíró jelentése bevérsé mellett megbízatik.

Kelt a nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873. évi július 23-án tartott ülésében.

3206. sz. 1873.

(3^a)**Árverési hirdetmény.**

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Unguru Vaszilie és Perszida jankahidi lakosok végrehajthatók részére 66 ft. 78 kr. s járuléka kielégítése végett az időközben elhalt Berzan Juon jankahidi volt lakos után maradt végrehajtható lefoglalt a jankahidi község 45. sz. tjkben + (1560.—1561.) r.-sz. a. körülírt szőlőből öt illető felerészének, mely szőlő tele 124 ft. 50 kr-ra becsültetett, végrehajtás utáni elárverezése elrendeltetvén, ennek a helyszínén illetőleg Jankahid helység községhezánál leendő foganatosítására az első árverés határideje 1873. évi **október 8-ik**, a második pedig **november 8-ik** napjára, mindig délelőtti 10 óraker tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél fog a becsáron alól eladatni.

Az árverezni kívánók, tartoznak a becsértéknek 10% bánatpénzül letenni, az ígért vételár felét pedig, melybe a bánatpénz is betudandó leszen, az árverésnél azonnal, a másik felét az árveréstől számított két hónap alatt 6% kamatokkal együtt lefizetni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek és annak nevét és lakását a hivatalnál jelentésk be; ellenkező esetben képviseltetésük végett gondnok fog kinevezetni, végre

Felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykeresetüket a perrend 466. §. értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Marianovich János kir. bírósági végrehajtó jelentése bevérsé mellett, megbízatik.

Kelt a nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának N.-Beckereken, 1873-ik évi augusztus 23-án tartott ülésében.

2754. sz. 1873.

(3^a)**Árverési hirdetmény.**

A nagy-beckereki kir. e. f. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy özvegy Dr. Engelsmann Henrikné nagy-beckereki lakos végrehajtható részére 100 ft. tőke és járuléka kielégítésére Kondan Sándor rom.-szárcsai lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és Rom.-Szárcsa község 215. sz. tjkönyvben A. I. 382/a., 511/a., 631/a., 475/b. és 882/a. részlet számok alatt tulajdoni felvett s 992 fra becsült fél úrbéri telek feléből álló ingatlan vagyonának végrehajtás utáni elárverezése elrendeltetvén ennek a helyszínén illetőleg Szárcsa helység községhezánál leendő foganatosítására első határidejűl 1873. évi **október 6-ik**, szükség esetében második határidejűl **november 6-ik** napjának mindenkor délelőtti 10 órája azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron vagy azon felül, a második árverésen azonban becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz fejében az ingatlan 992 ftnyi becsáranak 10%-át az árverező bíróságnál letenni, az ígért vételár felét pedig melybe a bánatpénz is betudandó leszen az árverésnél azonnal és másik felerészét az árveréstől számított három hónap alatt 12% kamataival együtt lefizetni. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban s az árverési határnapokon a kiküldött végrehajtható megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők kik

nem ezen tkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felhivatnak: hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék; mert ellenkező esetben, a részükre hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni. — Végre a prrtts. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnek hogy igénykereseteiket a hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bír. végrehajtó jelentése bevérsé mellett megbízatik.

Kelt a nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának Nagy-Beckereken, 1873. évi augusztus 13-án tartott ülésében.

1455. sz. kig. 1873. Pályázat.(3^a)

Szerb-Szt.-Péter szerb ajku községében a jegyzői állomás üresedésbe jövén, annak szabad választás utáni betöltésére a választási határidő f. é. **szeptember 16-ik** napjának reggeli 9 órájára tüzetek ki.

Ezen állomással egybekötött járandóság: készpénzbeli fizetés 600 ft., természetben 4 öl kemény tűzi fa, fűtésre szükségeltető szalma, egy 3 szoba konyha és egy holdnyi kertből álló szabad lakás.

Miről a pályázni kívánók azon kijelentéssel értesítenek, hogy az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-a és illetőleg Torontálmegye tek. bizottsági közgyűlésének f. é. május 5-én 139. b. gy. sz. a. kelt rendelete értelmében felerészelt folyamodványait a választás napjáig Perjámos kerület szolgabíróségéhez benyújtani ne készenek, megjegyeztetvén hogy a hivatalos magyar nyelven kívül a szerb nyelv ismerete is megkívántatik.

Perjámos, 1873. évi augusztus 6-án.

Hunyár,
szolgabíró.

802. sz. Árlejtési hirdetmény.(3^a)

A nagy-kikindai kir. törvényszék 1874. évi irodai szükségleteinek nevezetesen pedig: írószerek, nyomtatványok tűzifa és világítási anyagok beszerzése czéljából f. é. **szeptember 21-én** délelőtti 10 óraker az elnöki irodában árlejtés tartatik, melyre a vállalkozók ezennel meghivatnak, az árlejtés megkezdéséig a szállítandó irodai szerek mintáival és 50 krros bélyeggel ellátott lepecsételt ajánlatok elfogadtatnak.

A feltételek az irodaigazgatói hivatalban a hivatalos órákban megtekinthetők s kívánatra a vállalkozóknak eleve megküldetnek.

Nagy-Kikindán, 1873. évi augusztus 21-én.

Hertelendy,
kir. törvényszéki elnök.